

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Németh L. Zsolt(címe) ügyvéd által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a dr. Ligeti György(címe) ügyvéd által képviselt alperes neve(alperes címe) alperes ellen személyhez fűződő jog megsértése miatt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2013. augusztus 28. napján kelt 70.P.23.380/2012/17. számú ítélete ellen a felperes részéről 18. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 15.000 (Tizenötezer) forint + áfa másodfokú perköltséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes az általa kiadott ... című napilapban ... napján megjelent „...” című cikkben írt azon állítással, mely szerint 12 tagú autóparkot foglaltak le tőle, melyek között a Jaguar XJ típusú kocsija mellett volt olyan kocsi is, amely 15-20 millió forintot is megér, a jóhírnévhez fűződő jogát megsértette. Kérte annak megállapítását, hogy jóhírnevét sérti azon valótlan állítás is, mely szerint 7,5 millió forint értékű órát vásárolt Genfben, továbbá az a közlés is, hogy 40 millió forint értékű festménnyel rendelkezne. Kérte annak megállapítását is, miszerint valótlan és jóhírnevét sértő az az állítás, hogy a zár alá vett bankszámlákon 100 millió forintos nagyságrendű követelés állt fenn, továbbá az, hogy a lefoglalt ingóságok között nagy értékű óragyűjtemény szerepel. Kérte az alperes eltiltását a további jogsértéstől és kötelezését 350.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére.

Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Védekezése szerint a cikkben írt valamennyi tényállítás valós és a nyomozás akkori állásának megfelelt. Hivatkozott arra, hogy a cikk lényegét annak bemutatása képezte, hogy a felperes vagyonos ember, az írás ténybeli tévedései lényegtelenek.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon

belül fizessen meg az alperes részére 22.225 forint perköltséget, míg külön felhívásra az állam javára 21.000 forint illetéket.

A felperes kereseti kérelmét a Ptk. 75. § (1) bekezdésében, 78. § (1) és (2) bekezdésében foglalt szabályokra, valamint a PK 12. számú állásfoglalásban írtakra figyelemmel bírálta el.

Tényként rögzítette, hogy a kereset tárgyává tett alperesi cikk lényegét tekintve arról számol be, hogy a felperes ellen indult büntetőeljárásban fogatosított zár alá vétel, illetve a nyomozás során tanúként meghallgatott ... információi alapján az állapítható meg, hogy a felperes vagyona az átlagot meghaladó, 100 milliós nagyságrendű. Ezt részletezve számol be arról, hogy az ügyészség milyen ingatlanokat, felpereshez köthető autókat foglalt le, példálózva említi, hogy 100 milliós nagyságrendű bankszámla követelés került zár alá vételre, illetve egy nagy értékű óragyűjtemény, közötté egy, a sofőr elmondása szerint Genfben 7,5 millió forintért vásárolt óra. A cikk idézi a sofőrt, aki szerint egy alkalommal egy 40 millió forint értékű festményt szállított a felperes nyaralójába.

A lefolytatott bizonyítási eljárás adatai alapján megállapította, hogy az alperesi cikkben írt egyes tényállítások külön-külön valóban nem felelnek meg a valóságnak. Ténylegesen nem került zár alá vételre a felperes vagyona terhére festmény, illetve óra, vagy óragyűjtemény és a peradatok alapján nem állapítható meg az sem, hogy a felperes értékes órával, óragyűjteménnyel, 40 millió forint körüli értékű festménnyel rendelkezne, százmilliós nagyságrendű bankszámla követelése lett volna. Megállapítható ugyanakkor, hogy a felperes teljes vagyonát - melynek terhére elrendelték az egyes vagyontárgyak zár alá vételét - az ügyészség 792.061.160 forintra becsülte.

A zár alá vétel elrendelése során feltárt adatokból, különös tekintettel a felperes vagyonának becsült összegére, valamint arra, hogy önmaga sem vitatta, hogy saját, illetve hozzátartozója tulajdonában több ingatlan van, azt állapította meg, hogy a valóságnak megfelel a cikk lényegét képező állítás, miszerint a felperes jelentős vagyonnal rendelkezik. A felperes anyagi helyzete az átlagemberét meghaladja, nem tekinthető nagymértékben eltúlzottnak annak százmillióra való becslése, így a cikk nem tartalmaz a felperesre nézve valótlant, jóhírnevét sértő állítást. Bár az írás részleteiben nem fedí a valóságot, összességében azonban nem állítja be a felperest a valóságostól lényegesen vagyonosabb embernek, erre tekintettel a személyiségi jogi jogsértés ténye nem állapítható meg. A felperes társadalmi megítélése szempontjából nem bír jelentőséggel, hogy az átlagot meghaladó jelentős mértékű vagyona pontosan milyen vagyontárgyakból tevődik össze.

A perköltségviselés tárgyában a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján határozott, figyelemmel a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontjában foglaltakra.

Az elsőfokú bíróság határozatával szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, keresetének helyt adó döntés meghozatalát kérte. Hivatkozott arra, hogy nem ismer olyan iratot, amely szerint bárki 792.061.160 forintra becsülte volna vagyonát. A cikkben írt vagyontárgyakhoz hasonlatos vagyonnal soha nem rendelkezett. Kétségtelen, hogy az ügyészség számos vagyontárgyat zár alá vett, erről bünygyi tudósítás formájában az ügy akkori állásának megfelelően számolhatott volna be az alperes.

érelmezte, hogy az első fokú ítélet figyelmen kívül hagyta, hogy a felsorolt zár alá vételek nagy része a cikk megjelenését követően következett be. Kifogásolta, hogy az első fokú ítélet lényegtelen tévedésnek tarja a 100 millió forint nagyságrendű készpénzállományt és a 40 millió forint értékű festményt. Éppen ezek a kitalált vagyonelemek azok, amelyek miatt a mai napig magyarázkodásra

kényszerül. A százmillió forintos nagyságrendű bankszámlán elhelyezett összegre és az óragyűjteményre vonatkozó alperesi állításokat az ügyészség bírósági megkeresésre adott válaszában cáfolta, míg a 7,5 millió forintos svájci óra és a 40 millió forint értékű kép tekintetében tévesen tájékoztatták a bíróságot, miután ... tanú vonatkozó vallomását a cikk megjelenését követően tette.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az első fokú határozat helybenhagyására irányult.

A felperes fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla megítélése szerint az elsőfokú bíróság a jogvitában irányadó jogszabályok alkalmazásával megalapozott következtetésre jutott, érdemi döntésével egyetértett, ezért azt a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az első fokon eljáró bíróság határozatának indokolását annyiban tartja szükségesnek kiegészíteni, miszerint a rendelkezésre álló peradatok alapján - közöttük a peranyag tárgyává tett, a korábban folyamatban volt sajtó-helyreigazítási eljárás iratanyaga, valamint az ügyészségtől kapott tájékoztatás tartalma szerint - megállapítható volt, hogy az alperes a perbeli cikk megjelenésekor fennálló állapotról nyújtott nagy vonalakban tájékoztatást. A másodfokú bíróság megítélése szerint annak ténye, hogy az alperes nem adott minden vagyontárgyról pontos információt, hanem azt közölte, hogy felmerültek adatok a cikkben részletezett vagyontárgyak meglétére, a felperes megítélése szempontjából jelentőséggel nem bírt.

Kétségtelen, hogy nem került lefoglalásra a cikkben megjelölt bankszámlán szereplő mértékű pénzösszeg és óragyűjtemény, de adatok támasztották alá, hogy a felperesnek létezik ilyen vagyona. Nem volt figyelmen kívül hagyható annak ténye sem, hogy a felperes devizaszámlával is rendelkezett.

Döntő jelentőséget kellett tulajdonítani a kereset elbírálása során annak, miszerint a felperes azt sérelmezte, hogy őt az írás az átlagostól vagyonosabb személyként állítja be. Ennek tükrében az a következtetés volt levonható, hogy a közölt összecszerűségekhez képest olyan eltérés, ami a felperes megítélésére kihatott volna, nem állapítható meg.

Ezért helyesen vonta le az elsőfokú bíróság a Ptk. 78. § (1) és (2) bekezdésének szabályozásából kiindulva azt a következtetést, hogy bár a cikk részleteiben tartalmaz valótlan állításokat, azok azonban a felperes jóhírnevét sértő tényállításokként nem értékelhetők, így a jogszabályi feltételek hiányában a kereset jogszerűen került elutasításra.

A perköltségviselés körében a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében határozott. A felperes fellebbezése eredményre nem vezetett, ezért a felperes köteles az alperes 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 1. § (1) bekezdése, 3. § (3) és (5) bekezdése, 4/A. §-a alapján mérlegeléssel meghatározott mértékű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltség, valamint a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán előlegezett fellebbezési illeték megfizetésére. Az állam javára járó illetékfizetési kötelezettség tárgyában a másodfokú bíróság a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése értelmében határozott.

Budapest, 2015. április 9.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Hercsik Zita s.k.
előadó bíró

. Kisbán Tamás s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő